

RESSENYA

El nou Reglament de recaptació dels tributs

Ana María Delgado García

Resum

Celebració de la conferència inaugural del Màster en Fiscalitat de la Universitat Oberta de Catalunya sobre el nou Reglament General de Recaptació.

Paraules clau

recaptació, constrenyiment, períodes recaptadors, ajornament i fraccionament

Tema

Fiscalitat i tecnologies de la informació i la comunicació

Com és sabut, la recaptació tributària constitueix una de les matèries més importants en l'àmbit tributari, ja que de res no serviria establir tributs si després no es poguessin recaptar; atès que no s'ha d'oblidar que si no es recapten els tributs no es poden cobrir totes les despeses previstes en els pressupostos. A més, qualsevol mesura que s'adopta en l'esfera fiscal va dirigida, de manera més o menys directa, a augmentar la recaptació, assegurar-la o facilitar-la.

Després de l'aprovació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es feia patent la necessitat d'aprovar un nou reglament de desenvolupament en matèria recaptadora, igual com ja ha succeït anteriorment amb el règim sancionador tributari i amb la revisió en via administrativa. Així, el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, aprova el nou Reglament General de Recaptació (BOE de 2 de setembre de 2005), que substitueix l'anterior, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre, el qual deroga íntegrament.

Abstract

Inaugural Conference on the Open University of Catalonia's Master's Degree in Taxation, which addressed the new General Regulations on Tax Collection.

Keywords

tax collecting, late payment, tax collection periods, postponement and fractionalisation

Topic

Taxation and information and communication technologies

El nou Reglament, que ha entrat en vigor l'1 de gener de 2006 (encara que ha estat aplicable a procediments iniciats a partir de l'1 de juliol de 2004 que no hagin finalitzat l'1 de gener de 2006), es compon de 128 articles i es divideix en cinc títols dedicats al següent: la gestió recaptadora i als ingressos que se'n deriven; la regulació del deute tributari des del punt de vista de la seva extinció i de les garanties que dóna; les modalitats recaptadores en període voluntari i executiu, i el procediment de constrenyiment; el procediment davant els responsables i successors en els deutes tributaris; i, per últim, l'exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la Hisenda pública.

L'estructura de la norma reglamentària difereix una mica de la seva predecessora per dos motius. En primer lloc, perquè alguns dels temes regulats anteriorment en el camp reglamentari han estat legalitzats per la Llei general tributària, com és el cas dels terminis d'ingrés dels deutes tributaris. I en segon lloc, s'ha modificat la sistemàtica per a millorar la regulació d'algunes qüestions

com les comunes al procediment de recaptació en període voluntari i en l'executiu, que ara recull el títol I (ingressos en les entitats col·laboradores o en les entitats que donen el servei de caixa i els ingressos en els comptes del Tresor).

D'altra banda, s'ha de tenir present que l'àmbit d'aplicació del Reglament continua essent més ampli que el de la Llei general tributària, ja que no solament es limita als deutes i sancions tributàries, sinó també a la resta de recursos de naturalesa pública com les multes de trànsit o els preus públics. A més, s'ha de destacar que no solament és aplicable en l'àmbit estatal, sinó també a altres administracions tributàries.

Finalment, també s'ha d'assenyalar que algunes de les previsions que conté el Reglament General de Recaptació estan pensades per a adaptar-se a la incorporació de les noves tecnologies en l'Administració tributària, com és el cas de les subhastes per Internet o el pagament dels deutes mitjançant targetes de crèdit o dèbit.

Algunes de les escasses novetats que introdueix la norma són les que s'assenyalen a continuació. En relació amb els mitjans de pagament, d'una banda, es regula de manera exhaustiva el pagament en efectiu, recopilant la normativa dispersa que ja hi ha. A més, es preveu que perquè el pagament es realitzi per mitjà de targeta de crèdit o dèbit, transferència bancària o domiciliació bancària, una norma tributària ha d'autoritzar-lo expressament; alhora es flexibilitza el pagament per domiciliació bancària, ja que es preveu que en determinats supòsits pugui domiciliarse el pagament en comptes de tercers. I, d'altra banda, en relació amb el pagament en espècie, s'especifica que si es presenta la sol·licitud en període voluntari, s'impedirà l'inici del període executiu, però no la meritació d'interessos de demora.

Pel que fa als tributs denominats incompatibles, que estan relacionats amb l'existència de diversos àmbits competencials entre l'Estat i les Comunitats Autònomes, es detallen les actuacions que es poden fer en aquests casos. En concret, es preveu la suspensió automàtica de

la segona liquidació, fins que s'aclareixi quina és l'administració competent.

Quant a l'ajornament o fraccionament del pagament dels deutes tributaris, s'aclareix el procediment, entre d'altres, mitjançant les mesures següents: s'incorporen regles d'inadmissió de les sol·licituds; es regulen de manera detallada els efectes de la falta d'esmena dels requisits de la garantia i de la inatenció del requeriment, de la denegació de l'ajornament o fraccionament; es preveuen els efectes de la falta de formalització de la garantia i de la falta de pagament en els terminis atorgats; i s'inclou l'adopció de mesures cautelars en substitució de garanties. Així mateix, les previsions relatives als efectes de la inatenció als requeriments d'esmena i de la denegació es preveuen per a la compensació dels deutes tributaris.

En matèria de garanties del deute, es preveu que en el dret d'afecció s'exigeixi la declaració prèvia de responsabilitat subsidiària de l'adquirent del bé afecte.

Pel que fa al procediment de constrenyiment, en línia amb el que es preveu en la Llei general tributària, es manté de manera precisa la diferència entre període executiu i procediment de constrenyiment, al temps que es concreta el contingut de la providència de constrenyiment i la seva notificació. A més, es fa una descripció de les diferents actuacions d'embarcament que poden dur-se a terme, i s'introdueixen algunes novetats en matèria de l'alienació dels béns embargats a fi de flexibilitzar els procediments de pagament en les subhastes de béns embargats per a afavorir la participació dels ciutadans (subhastes per Internet).

En relació amb l'emissió dels certificats de contractista i subcontractista en el marc de la responsabilitat tributària, el Reglament matisa la definició d'activitat principal i aclareix quan s'entén que un obligat tributari està al corrent de les seves obligacions tributàries.

La transcendència de la matèria recaptadora i l'indubtable interès per conèixer les modificacions introduïdes en

la nova norma reglamentària han estat les raons que ens han portat a organitzar la conferència inaugural del Màster en Fiscalitat sobre el nou Reglament de recaptació, el dia 5 d'octubre de 2005, a càrrec de Juan Cano, Delegat Especial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a

Catalunya i professor de Dret financer i tributari, que forma part de l'equip docent del Màster en Fiscalitat de la UOC, que inicia la primera edició aquest curs 2005-2006.

Citació recomanada

DELGADO, Ana María (2006). «El nou Reglament de Recaptació dels tributs» [ressenya en línia]. *IDP. Revista d'Internet, Dret i Política*. Núm. 2. UOC. [Data de consulta: dd/mm/aa].

<<http://www.uoc.edu/idp/2/dt/cat/delgado.pdf>>

ISSN 1699-8154

Aquesta obra està subjecta a la llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons. Així doncs, se'n permet la còpia, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autor i la font (Revista IDP), i l'ús concret no tingui finalitat comercial. No se'n poden fer usos comercials ni obres derivades. La llicència completa es pot consultar a:
<<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/deed.ca>>

Ana María Delgado García

adelgadoga@uoc.edu

Llicenciada en Dret (Universitat de Barcelona, 1992). Doctora en Dret (Universitat de Barcelona, 1997). Professora de Dret financer i tributari de la UOC.